

VOTIVA PIETAS,

Quam

Nuptiis Auspicatissimis

DN.

M. ADAMI

Ordmann MIRI,

IN GYMNASIO ZITTAVIENSI
CONRECTORIS,

Cum

Virgine lectissimâ

ANNA ROSINA,

VIRI Nobilissimi & Experientissimi

DN.

FRIDERICI GERBERI,

Med. Doct. & Practici per multos An-
nos felicissimi,

Filia laudabiliter educata,

die 14. Maji M DC LXXXVI.

sacram esse jubet

P A R A M I C O R U M.

ZITTAVIÆ,

Typis Michaëlis Hartmanni.

Vi semel ad Scholicos revocat sua pensa labo-
res,
Dividat ut juveni tempora tota gregi;
Nulla voluptatum capit omina, nulla quietis,
Dum dederit strepitum quælibet hora novum.
Nempe quid ipse domi secum vaga gaudia quærat?
Gaudia qui magnæ Posteritatis agit.
Nobile cur pretium pretiosis deterat horis?
Quæ nimium fluxâ sub brevitâte ruunt.
Cur ad delicias pudibundum flectat amorem?
Sedula quæ junctim spernere Musa docet.
Sive etenim Cœlo sanctissima debita præstat;
Res sive egregium publica foenus habet:
Jam satis insigni licet efflorescere fructu,
Florida successum si documenta probant.
Adde quod in terris quæ præmia lenta sequuntur,
Expectant placidum liberiora Polum.
Interea ne mens miserâ sub mole fatiscat;
Præ gustum Cœli Fœmina blanda refert.
Hujus in amplexu pia qui solatia captat,
Is redit in stadium fortior inde suum.
Scilicet internos fervant ubi corda calores,
Nil valet externi triste laboris opus.
Effluit hinc meditando dies, pretiumque rependunt
Otia nocturni, quem fovet ipsa, tori.
Si labor est ingens, alienos fingere natos;
Propria fortiri pignora gaudet amor.
O igitur faustos qui nunc delatus ad ignes,
Sponse, velut medicam quærerere pergis opem:

Re.

Respice quam pulchrum monstrent Tibi Fata dida-
 etrum,
 Et quas divitias basia casta ferant.
 Sic poteris Scholicæ simul invigilare Juventæ,
 Atq; simul reditus enumerare Tuos.
 Effice foecundos Zitta ut mirata profectus,
 Conspiciat simili crescere sorte torum.
 Ipse ego Gymnasii firmo conjunctus amore,
 Qvo magis in melius surgere cuncta velim;
 Tanto eqvidem magis inde precor, ne publica
 desit,
 Nec privata Tibi sit minus æqua salus:
 Multaq; si doctum vocitet Te turba Parentem,
 Blandula Te faciat sæpe Marita Patrem.

*Historis & Amoris tesseram
 libens deproperabat*

CHRISTIANUS Weise/
 GYMN. ZITT. RECT.

Laudite Pierides! Mirabilis ille Jehovah
 Miro præ reliqvis jam qvoq; mira facit.
 Sponsa novum thalamum Miri quando Anna
 Rosina

Gerberi Medici filia prima subit.
 Scilicet è Charitum numero est, cui Gratia ridet,
 Hinc Miro roseos fundit ab ore favos.
 Qvam felix Mirus, cui Sponsa venusta supernè
 In gremium, Domino conciliante, datur.
 Qvis velit austeram, qvalis Tecmessa fuisse
 Xantippe aut fertur torva Supercilio?
 Qvis velit infelix scuticæ tremefactus habenis
 Ante pedes Dominæ pertimuisse minas?
 Sponsa modum in mirum potius mulcere studebit
 Miri mentem - animi nomine Mira novo.

Am-

Amplexura vocat vultu gestuq; decenti,
 Lux mea, cor, oculus, dulce decusq; veni.
 Mirum, hæc quam reddant, quo vivunt corpora,
 succum,
 Mirum, quam soleant verba juvare Viros.
 Mirum, quam relevent Scholicum recreentq; Poë-
 tam,
 Et faciant Criticum nocte dieq; bonum.
 Vos modo, Pierides, tabulas signate novellis,
 Aptato Sponsis ponite easq; loco.
 Roboret arrha pium foedus, mirè benedictus
 Sponsos excipiat tempus in omne torus.
 Quod superest, voveo, Mirabilis ille Jehovah,
 Et Miro & Miræ mira bona axe duit.
 Sic benè erit Miro cum Mira. Sic novum Adamo
 Blandula quotidiè dicet AVE EVA suo.

*Præclarissimo Domino Sponso
 gratul.*

JOH. AUGUSTINUS EGENOLFUS,
 Cruciani Dresd. Rector.

